המביא גט פרק שני גיטין

הנצוק והקטפרס ומשקה טופח אינו חיבור לא לטומאה ולא לטהרה. פי׳ בקונטרס אינו חיבור לטהרה לענין שתי מקוואות שאין באחד מהן מ׳ סאה ונצוק וקטפרס ומשקה טופח מחברן אינו חיבור וקשה לר״ת דעד כאן לא נחלקו ר׳ מאיר ורבי יהודה בפרק אין דורשין (חגיגה יט.) גבי ג׳ גוממיות העליונה עשרים והתחתונה עשרים ובאמצעית ארבעים ומרדלית של גשמים עוברת ביניהם אלא בעובל בעליונה אי אמרינן גוד אפיק אבל בתחתונה כולהו מודו דעלתה לו עגילה דאמרינן גוד אחית אלמא קטפרס חיבור והכא משמע דאינו חיבור כלל ואומר ר״ת דהכא מיירי דוקא בשתי גוממיות שבזו עשרים ובזו עשרים לריכא מקוה שלם באחד בפני עצמה דלא הוי חיבור ואין מטבילין אפילו בתחתונה אבל התם דאיכא באמצעית מקוה שלם לכ״ע מטבילין בתחתונה ובעליונה פליגי ודוקא נקט באמצעית אבל שתי גוממיות שאין בשום אחת מקוה שלם לכ״ע אין מטבילין אף בתחתונה עד הקשה דהכא דקטפרס לא הוי חיבור ובסמוך קאמר רבי יהודה אם היו רגליו של ראשון נוגעות במים אף השני טהור דאמר רבי ירמיה הרי [7]אמרו [8]הבא ראשו ורובו במים שאובין וטהור שנפלו על ראשו ועל רובו שלשה לוגין מים שאובין טמא [9]בעי ר׳ ירמיה חציו בביאה וחציו בנפילה מאי תיקו אמר רב פפא הרי אמרו [10]בעל קרי חולה שנתנו עליו תשעה קבין מים טהור בעי רב פפא חציו בטבילה וחציו בנתינה מאי תיקו: אחד אומר בפני נכתב ואחד אומר כו׳: אמר רב שמואל בר יהודה אמר רבי יוחנן לא שנו אלא שאין הגט יוצא מתחת ידי שניהם [11]אבל גט יוצא מתחת ידי שניהם כשר

[6]**הנצוק והקטפרס ומשקה טופח אינו חיבור לא לטומאה ולא לטהרה לא צריכא** [2]דאיכא טופח להטפיח הא נמי תנינא טופח להטפיח חיבור דלמא לענין מקואות ורבי יהודה היא [3]דתנן [4]מקוה שיש בו ארבעים סאה מכוונות וירדו שנים וטבלו [5](שניהם בבת אחת טהורים) בזה אחר זה ראשון טהור והשני טמא רבי יהודה אומר אם היו רגליו של ראשון נוגעות במים אף השני טהור אמר רבי ירמיה הרי [7]אמרו [8]הבא ראשו ורובו במים שאובין וטהור שנפלו על ראשו ועל רובו שלשה לוגין מים שאובין טמא [9]בעי ר׳ ירמיה חציו בביאה וחציו בנפילה מאי תיקו אמר רב פפא הרי אמרו [10]בעל קרי חולה שנתנו עליו תשעה קבין מים טהור בעי רב פפא חציו בטבילה וחציו בנתינה מאי תיקו: אחד אומר בפני נכתב ואחד אומר כו׳: אמר רב שמואל בר יהודה אמר רבי יוחנן לא שנו אלא שאין הגט יוצא מתחת ידי שניהם [11]אבל גט יוצא מתחת ידי שניהם כשר

הנצוק. קילוח: **והקטפרס.** הר משופע שמדרונו מחודד הרבה: **אינו חיבור.** לטומאה. כגון המערה מכלי טהור לכלי טמא ונצוק הקלוח מחבר משקה שני הכלים אינו חיבור לטמא משקין העליונים. וכן הקטפרס אם העבירו דרך דף ממוכרים לטומאה אין העליונים טמאים. וכן אם היתה עריבה ארוכה ובשני רגליה משקין אחד טמא ואחד טהור ומשקה טופח מחברן אינן חיבור לטמא הטהורים. וכן לטהרה לענין מקוואות (6) שני מקוואות שאין באחד מהן ארבעים סאה ונצוק וקטפרס ומשקה טופח מחברן אינו חיבור: **טופח להטפיח.** שיש משקה הרבה שאם טפח בו יכול להטפיח במקום אחר: **חיבור.** לטומאה ולטהרה וקס״ד דהוא הדין לעגילה דמשיב כמאן דעביד כהדי הדדי: **דלמא.** הא דקתני חיבור: **לענין מקוואות.** קאמר ור׳ יהודה היא משום גוד אחית (7)(דתני׳) כו׳. ומיהו לענין עגילה מצטיין מי הוא עגילה כתיקונה לאלמא אי לא ואין רגליה חיבור מקוואות רגליה לכאן דאתן לאו משום חיבור מבעי לן: **מכוונות.** לא פחות ולא יותר: **בשני עמ״.** שאחר המקוה על ידי הראשון: **נוגעות במים.** בשעת עגילת השני: **אף השני טהור.** דכמאן דמחברי מים שעל הראשון למי המקוה דמו: **הבא ראשו ורובו.** כשהוא טהור במים שאובים בתוך הכלי: **עמ״.** לתרומה עד שיטבול ומגזירת שמונה עשר דבר היא. וכפ״ק דמסכת שבת (8) מפרש מ״ט גזור עליה לפי שהיה להם מערות קרוחים לעגילה ולאחר עגילה היו רוחצין בשאובין והתחילו לומר לא אלו מטהרין אלא אלו מטהרין וגזרו עליהן ושוב גזרו על עיהור שנפלו עליו שלשה לוגין מים שאובין דאי לא הא לא קיימא הא: **תיקו בביאה.** בתוך הכלי וחציו בנפילה שנפלו על חצי גופו שלשה לוגין: **בעל קרי חולה כו׳ עסור.** לדברי תורה דעזרא תיקן עגילה לבעלי קריין קודם שיעסקו בתורה והקלו על החולה בנתינת תשע קבין אפי׳ שאובין במסכת ברכות (9) אבל לעהרו ליכנס במקדש בעינן ארבעים סאה: **ותיקו בעגילה.** שנכנס חציו לתוך המקוה ועל חציו נתן ע׳ קבין שאובין: **שאין הגט יוצא מתחת ידי שניהם.** שאין שניהם שלוחין בהבאתו דלא הוו שניים שהביאו גט אלא אחד הביאו צריך המביא לומר בפני נכתב ובפני נחתם וזה לא אמר: **אבל הגט יוצא.** כב״ד: **מתחת ידי שניהם.** ששניהם אדוקין בו ושניהם שלוחין: כשר

רוס בקליפת השום על רוחב כשפופרת הנוד היינו שתי אצבעות אם כן הא דקאמר עירוב מקוואות כשפופרת הנוד מלא נקב מים בעינן ובלפיה מלמעלה אין צריך אלא בקליפת השום ברוחב כשפופרת ואי במים סגי בטופח להטפיח אלא דנקב הוא דבעי׳ כשפופרת כדפירש ר״ת א״כ אין רוחב המים כשפופרת שתי אצבעות שהנקב עגול והוא לר מלמטה כדאמר בשתי אצבעות מחברות למקומן וגראה דדוקא לר״י סגי בטופח להטפיח אבל לרבנן צריך בקליפת השום ברוחב שתי אצבעות ובשמועתא מפסיק צריך בשפופרת הנוד שיהא הנקב אלא והיא דנצוק לפי מאי דמסיק לענין מקוואות ור״י היא מני אתיא כרבנן דדוקא היא דטופח להטפיח מיבור אתיא כר״י אבל הכא דנצוק וקטפרס דקתני בה דמשקה טופח אינו חיבור היינו אפי׳ טופח להטפיח ועוד אומר ר״י דאפילו ר׳ יהודה לית ליה טופח להטפיח חיבור בדרגליו נוגעות במים אלא מכח גוד אחית אבל בקרקע שהה דלא שייך גוד אחית בשי קליפת השום ואתיא ההיא דנרגלו זה לתוך זה אפי׳ כר׳ יהודה דאיירי התם בגרשא ור״י אומר דההיא דהנצוק וקטפרס לא לענין חיבור מקוואות מיירי אלא לענין השקה והשתא הוי לטהרה דומיא דלטומאה וכן משמע מדקאמר דלמא לענין מקוואות ור׳ יהודה היא משמע דעד השתא לא הוה מוקי במקוואות ופשיט דמשקה טופח אינו חיבור לענין השקה ס״ה לענין עגילה וקאמר לא צריכא דאיכא טופח להטפיח ובעי הא דקתני דמשקה טופח אינו חבור לענין השקה אי מיירי בטופח אלא להטפיח אי אפי׳ בטופח להטפיח וקאמר הא נמי מגינא דהוי חיבור ודמי הא דמגינא דטופח להטפיח דלמא לענין מקוואות ור׳ יהודה היא מטעם גוד אחית אבל לענין השקה אימא דלא הוי חיבור אפי׳ לר׳ יהודה כמו במקוה בקרקע שהה דליכא גוד אחית והשתא ההיא דחגיגה לא קשה מידי ומצינו למימר לכ״ע מטבילין בתחתונה אפי׳ ליכא באמצעית מ׳ ונקיט באמצעית מ׳ לאשמועינן דאפ״ה קתני בסיפא בתוספתא ותכמים אומרים אין מטבילין אלא באמצעית ואע״פ שיש מ׳ באמצעית אפ״ה אין מטבילין בתחתונה וכל שכן בעליונה אי נמי קא משמע לן דלא גזרינן אמצעית אטו אחריני אבל קשה לאלי דס״ד דטופח להטפיח הוי חבור לענין השקה אלמא בטופח להטפיח אנו מקילין יותר לענין השקה מלענין מקוואות דבמקוה לא הוי חיבור וגוף וקטפרס הוי איפכא דבהשקה לא הוי חבור ולענין מקוה הוי חיבור: **הבא** ראשו ורובו במים שאובין וטהור שנפלו כו׳. הכי גרסינן בפרק קמא דשבת (דף יג:) דעל טבול יום דוקא גזרו בביאה וכל שכן בנפילה אבל טהור דוקא בנפילה ובעמא אר״י דהממירו בנפילה משום שמעשה כך היה כדאמר התם והיו [1](מעבירים על גביהן) שלשה לוגין מים שאובין: (ועי׳ תוס׳ שבת יג: ד״ה ובעמא): **אבל** גט יוצא מתחת ידי שניהם כשר. מה שפירש בקונטרס ששניהן אדוקין בו לא דוקא שאין צריך שיהיו ממש שניהם אדוקים ואוחזים בגט אלא ששניהם אומרים שהבעל עשה שניהן שלוחין על כך ואמר להם שניכם הוליכו גט לאשתי ונתנו האחד בתעמד כדאמרינן בסוף המקבל (נקמן דף פז:) כולכם הוליכו אחד מוליך בתעמד כולם ואם האחד שלית והשני מעיד שבפניו נתן הבעל את הגט לחבירו להוליך לאשתו לרבא כשר דמה אם יאמרו בפניו גירשה אבל לרבה אפי׳ לאחר שלמדו אין להכשיר כיון שאין שניהם שלוחים דדוקא בשניהן שלוחים אמרינן בפרק קמא (לעיל דף ה.) דכשר לרבה משום דבי תרי דמייתי גיטא מילתא דלא שכיחא היא אבל כה״ג לא: אלמא

מסורת הש״ס

(1) טהרות פ״ח מ״ט ע״ז עב., ב) חגיגה יט. מקואות פ״ז מ״ו, ג) מ״ד מ״ז, ד) שבת יג: יד. זבין פ״ה מ״ב, ה) נדרים כב: ע״ש [מקואות פ״ב מ״ד], ו) בס״א: הנמוכה, ז) [ל״ל כתתן], ח) [דף יד.], ט) [דף כב:], י) [ל״ל טופים עליהם],

הגהות הב״ח

(א) רש״י ד״ה אינו חיבור וכו׳ לענין מקוואות בגוון שני:

מוסף רש״י

הנצוק. קלוח ליטר הבא מלמעלה למעה מקיפה כמרזב של גגין (ע״ז עב.). והקטפרס. מים הבאין מלמעלה למטה דרך מדרון של מל גבוה קטוף (שם). ומשקה טופח. ואין בו טופח על מנת להטפיח, שאם טפח בהן כידו ולא יעלה בה משקה שיוכל להטפיח דבר אחר (שם). אינו חיבור לא לטומאה. אם משקין אלושין הן ונגע טמא בתחתון, העליון טהור, וכן לענין משקה טופח, אפילו במקום אלף משקה מכאן ומכאן ומשקה טופח בשמא ונגע טמא במשקה, משקין שמכאן ומכאן טהורין ואע״פ שמחוברין לו (שם). ולא לטהרה. גממית שאין בה ארבעים סאה ונצוק או קטפרס או משקה טופח מחבר לגממית זו מקוה שלם, אינה חיבור והטובל בגממית לא עלתה לו טבילה (שם). והשני טמא. שהרי חסר השיעור מים שבל הראשון (חגיגה יט.). הבא ראשו ורובו. לאחר שנבל מטומאתו במים שאובין. כו׳ כיון, וטהור נמוך שנפלו על ראשו כו׳ (שבת יג.).

עין משפט נר מצוה

א מיי׳ פ״ז מהלכות טומאת אוכלין הלכה ז והלכה ט:
יא ב מיי׳ פי״ל מהלכות מקוואות הלכה ז סמג עשין עו טוש״ע י״ח סימן קסב סעיף ג:
יב ג מיי׳ שם פ״ח הלכי יג סמג שם טוש״ע י״ד סימן רל״ח סעיף סב:
יג ד מיי׳ פ״ע מהלכות שאר אבות הטומאות הלכה ח:
יד ה מיי׳ שם הלכה ג:
טו ו מיי׳ פ״ז מהלכות נזירות הלכה יד עו סמג עשין נ טוש״ע אה״ע סימן קמב סעיף יח:

תוספות רי״ד

איכא משקה טופח מאי הוי והתנן הנצוק והקטפרס ומשקה טופח אינו חיבור לא לטומאה ולא לטהרה: לא צריכא דאיכא טופח ע״מ להטפיח ולא איפשיט: א׳ אומר בפני נכתב וא׳ אומר בפני נחתם פסול פי׳ שהרי לא קיים כל התחימה: אמר (רב) שמואל בר יהודה אמר רבי יוחנן ל״ש אלא שאין הגט יוצא מתחת ידי שניהם אבל אם הגט יוצא מתחת ידי שניהם

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com